

عنوان مقاله:

مدیریت منابع آب در نیشابور کهن

محل انتشار:

همایش بین المللی دانش سنتی مدیریت منابع آب (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

رجبعلی لباف خانیکی - باستان شناس، سازمان میراث فرهنگی خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

دشت نیشابور از شمال به کوه‌های بینالود و از جنوب به کوه سرخ کاشمر محدود است. آبهای جاری در دره‌های متعدد منتهی به بینالود این امکان را فراهم ساخته که از گذشته‌های دور در دشت نیشابور زیستگاه‌هایی پا به عرصه‌ی وجود بگذارند. آبهای جاری در سطح زمین شیوه‌ی خاص مدیریتی و بهره‌برداری از منابع را ایجاد می‌کرده است. از جمله با بررسی متون، این فرضیه را می‌توان مطرح کرد که آب مصرفی جهت کشاورزی و شرب به شیوه‌ی سنتی مانند بسیاری نقاط دیگر از قنات برداشت نمی‌شده بلکه آب جاری در دره‌ها را به طریق خاصی در درون نقب‌ها یا کانالهای زیرزمینی هدایت می‌کرده‌اند. به گونه‌ای که هر کانال پس از گردش در بافت مسکونی شهر و تأمین آب آشامیدنی در حاشیه‌ی شهر ظاهر شده و به سمت زمینهای کشاورزی جریان می‌یافته است. تعداد آن نقب‌ها بسیار زیاد بوده و بر چگونگی احداث، نگهداری، لارویی و کاربری آنها مدیریت خاص و مدبرانه‌ای حاکم بوده که در خلال مقاله به آن پرداخته خواهد شد

کلمات کلیدی:

نیشابور، بینالود، نقب، قنات، کانال، مدیریت تأمین آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/136216>

